2. Voor toekenning van vrijdom van invoerrechten bij de invoer van een wetenschappelijk apparaat moet de gelijkwaardigheid van het betrokken apparaat en andere gelijksoortige apparaten die in de Gemeenschap zijn vervaardigd, niet alleen worden beoordeeld op basis van de door de gebruiker in zijn verzoek als noodzakelijk voor zijn onderzoek aangemerkte specificaties van deze apparaten, maar in de eerste plaats op basis van een objectieve beoordeling van de geschiktheid van de apparaten voor de experimenten waartoe de gebruiker het ingevoerde apparaat heeft bestemd.

3. Weliswaar dient de door artikel 190 EEG-Verdrag verlangde motivering de redenering van de communautaire instantie, waarvan de bestreden handeling afkomstig is, duidelijk en ondubbelzinnig te doen uitkomen, opdat de belanghebbenden de rechtvaardigingsgronden van de genomen maatregel kunnen kennen en hun rechten kunnen verdedigen en het Hof zijn toezicht kan uitoefenen, doch het is niet vereist dat alle verschillende gegevens die feitelijk of rechtens relevant zijn, erin worden vermeld. Bij de vraag of de motivering van een beschikking aan deze vereisten voldoet, moet immers niet alleen acht worden geslagen op de tekst ervan, doch ook op de context waarin zij is gegeven, en op het geheel van rechtsregels die de betrokken materie beheersen.

Een beschikking van de Commissie waarin de invoer van een wetenschappelijk apparaat met vrijdom van invoerrechten wordt geweigerd, kan ondanks het laconieke karakter van haar motivering toch voldoen aan de vereisten van artikel 190 EEG-Verdrag wanneer zij is gericht tot de Lid-Staten die hebben deelgenomen aan de vergaderingen van de groep deskundigen in het kader van het Comité douanevrijstellingen en de nodige gegevens bevat om de betrokkenen in staat te stellen te beoordelen, of zij eventuele onregelmatigheden vertoont die haar geldigheid kunnen aantasten.

In zaak 185/83,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Tariefcommissie te Amsterdam, in het aldaar aanhangig geding tussen

INTERFACULTAIR INSTITUUT ELECTRONENMICROSCOPIE DER RIJKSUNIVERSITEIT TE GRONINGEN

en

INSPECTEUR DER INVOERRECHTEN EN ACCIJNZEN TE GRONINGEN,

om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van beschikking nr. 81/843/EEG van de Commissie van 8 oktober 1981, waarbij wordt vastgesteld dat het apparaat genaamd „JEOL-Electron Microscope, model JEM 200 CX" niet met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief mag worden ingevoerd (PB L 314 van 1981, blz. 15),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, P. Pescatore en K. Bahlmann, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat

griffier: D. Louterman, administrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De relevante regelingen en de feiten

1. De relevante regelingen

Het hoofdgeding betreft de toekenning van vrijstelling van invoerrechten voor een apparaat genaamd „JEOL-Electron Microscope, model JEM 200 CX", afkomstig uit Japan en bij de invoer in de Gemeenschap aangeduid als wetenschappelijk instrument of apparaat. De invoer van wetenschappelijke instrumenten en apparaten met vrijstelling van invoerrechten is geregeld in verordening nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard (PB L 184 van 1975, blz. 1), gewijzigd bij verordening nr. 1027/79 van de Raad van 8 mei 1979 (PB L 134 van 1979, blz. 1), alsmede in verordening nr. 2784/79 van de Commissie van 12 december 1979 houdende uitvoeringsbepalingen van eerstgenoemde verordening (PB L 318 van 1979, blz. 32).

Deze verordeningen hebben ten doel, uitvoering te geven aan de onder auspiciën van de Unesco tot stand gekomen Overeenkomst van Florence. Volgens artikel 1 van deze in 1952 in werking getreden Overeenkomst

„verplichten de overeenkomstsluitende staten zich geen douanerechten of andere heffingen te doen gelden op of in verband met de invoer van

...

b) voorwerpen van wetenschappelijke aard, opgesomd in bijlage D . . ."

Bijlage D van de Overeenkomst betreft, onder bepaalde voorwaarden, „wetenschappelijke instrumenten en apparaten, uitsluitend bestemd voor opvoedkundige doeleinden of zuiver wetenschappelijk onderzoek".

Teneinde het vrije verkeer van ideeën en wetenschappelijk onderzoek binnen de Gemeenschap te bevorderen, heeft de Raad bij verordening nr. 1798/75 de mogelijkheid geschapen om met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief bepaalde voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard in de Gemeenschap in te voeren. Ingevolge artikel 1 van deze verordening kunnen sommige van deze voorwerpen met vrijstelling van rechten worden ingevoerd, ongeacht het gebruik waartoe zij zijn bestemd, terwijl een tweede categorie van deze voorwerpen volgens artikel 2 van de verordening bestemd moet zijn voor bepaalde openbare instellingen en organisaties of instellingen en organisaties van openbaar nut, dan wel voor bepaalde instellingen of organisaties die anderszins als zodanig zijn aangewezen. Krachtens artikel 3, lid 1, zoals gewijzigd bij artikel 1 van verordening (EEG) nr. 1027/79, mag tenslotte een derde, niet in de artikelen 1 en 2 van verordening nr. 1798/75 bedoelde categorie wetenschappelijke instrumenten en apparaten met vrijstelling van rechten worden ingevoerd indien zij uitsluitend bestemd zijn voor onderwijsdoeleinden of zuiver wetenschappelijk onderzoek. Volgens deze bepaling moet het daarbij gaan om instrumenten en apparaten die

„a) bestemd zijn

— hetzij voor openbare instellingen of instellingen van openbaar nut, wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek is, en voor diensten die onder een openbare instelling of een instelling van openbaar nut ressorteren en wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek is;

— hetzij voor particuliere wetenschappelijke of onderwijsinstellingen die als zodanig toestemming hebben van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten om deze goederen vrij van rechten in te voeren."

Om dus op grond van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 met vrijstelling van rechten te kunnen invoeren, moet de instelling of organisatie waarvoor de instrumenten of apparaten bestemd zijn, aantonen dat het gaat om een wetenschappelijk instrument of apparaat dat uitsluitend bestemd is voor onderwijsdoeleinden of zuiver wetenschappelijk onderzoek.

Volgens artikel 7, lid 1, van verordening nr. 2784/79 van de Commissie beslist de bevoegde nationale autoriteit rechtstreeks op het verzoek in alle gevallen waarin de gegevens waarover zij beschikt, eventueel na overleg met belanghebbende economische kringen, haar in staat te stellen te bepalen of het instrument of apparaat al dan niet als wetenschappelijk moet worden beschouwd en of er op dat moment al dan niet instrumenten of apparaten van dezelfde wetenschappelijke waarde in de Gemeenschap worden vervaardigd. Anders wordt het verzoek om vrijstelling aan de Commissie gezonden, die de Lid-Staten om advies vraagt en in geval van negatief ad-

vies de zaak aan een groep deskundigen ter beoordeling voorlegt.

Wanneer uit het door de Commissie ingestelde onderzoek blijkt dat in de Gemeenschap gelijkwaardige apparaten worden vervaardigd, geeft de Commissie een beschikking waarin wordt vastgesteld dat het betrokken instrument niet voldoet aan de voorwaarden voor invoer met vrijstelling van rechten. In het andere geval geeft zij een beschikking waarin wordt vastgesteld dat wel aan deze voorwaarden is voldaan. Alle Lid-Staten worden binnen een termijn van twee weken in kennis gesteld van de beschikking van de Commissie.

2. De feiten en de procedure voor de nationale rechter

Verzoeker in het hoofdgeding, het Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit te Groningen (hierna: verzoeker), diende op 20 augustus 1980 bij de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Groningen (hierna: verweerder) een verzoek in tot invoer met vrijstelling van invoerrecht voor een apparaat genaamd „JEOL-Electron Microscope, model JEM 200 CX", met toebehoren, gefabriceerd door JEOL Ltd. in Japan. De prijs bedroeg ongeveer HFL 510 000. Volgens verzoeker was het apparaat bestemd voor „wetenschappelijk metaal- en materiaalkundig onderzoek" en voor „onderwijs aan studenten technische natuurkunde en incidenteel experimentele natuurkunde".

Bij de beantwoording van vraag 11 van het aanvraagformulier had verzoeker Philips Nederland BV (Eindhoven) vermeld als het bedrijf in de EEG, waarbij de nodige stappen waren gedaan met het oog op de leverantie van een instrument of apparaat van gelijke wetenschappelijke waarde als dat waarvoor om vrijstelling werd verzocht. Met betrekking tot het resultaat daarvan en de redenen waarom een in de Gemeenschap verkrijgbaar instrument of apparaat niet voor het beoogde onderzoek kon worden gebruikt, verklaarde verzoeker dat

„vergelijkende studies, uitgevoerd op de applicatielaboratoria, respectievelijk van Philips te Eindhoven en JEOL te Londen, verre de superioriteit bewezen van de JEM 200 CX van JEOL ten opzichte van de EM 400 van Philips. Deze superioriteit bleek voornamelijk het gevolg te zijn van de versnellingsspanning, welke bij de JEM 200 CX 200 kV bedraagt, ten opzichte van 120 kV bij de EM 400. Voor het beoogde toepassingsgebied: studie van metalen en legeringen, blijkt er maar één juiste keuze te zijn: de JEM 200 CX. Overleg met Philips over de mogelijkheden van levering van een EM 400 met 200 kV leidde Philips tot de uitspraak, dat dit niet mogelijk was."

Van oordeel dat apparatuur van overeenkomstige wetenschappelijke waarde binnen de Gemeenschap werd vervaardigd, wees verweerder bij beschikking van 28 oktober 1980 het verzoek om vrijstelling van rechten af. Verzoeker diende tegen deze beschikking op 6 november 1980 een bezwaarschrift in, waarin hij er in het bijzonder op wees, dat de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Enschede in het voorjaar van 1980 wel vrijstelling voor een zelfde apparaat had verleend aan de Technische Hogeschool Twente, afdeling Werktuigbouw.

In zijn uitspraak van 26 november 1980 op het bezwaarschrift handhaafde verweerder zijn standpunt, waarbij hij zich met name beriep op beschikking nr. 80/772/EEG van de Commissie van

18 juli 1980 (PB L 221 van 1980, blz. 20), gegeven op verzoek van de Franse regering en gericht tot de Lid-Staten van de EEG. In deze beschikking erkende de Commissie het wetenschappelijk karakter van het apparaat JEM 200 CX, maar werd invoer met vrijstelling van rechten niettemin afgewezen, omdat niet aan de gestelde voorwaarden was voldaan. In de Gemeenschap werden namelijk apparaten van gelijke wetenschappelijke waarde en geschikt voor hetzelfde gebruik vervaardigd, in het bijzonder het apparaat EM 400, vervaardigd door SA Philips Industrielle et Commerciale (Bobigny/Frankrijk).

Op 23 januari 1981 diende verzoeker een beroepschrift in bij de Tariefcommissie, waarin hij conlcudeerde tot nietigverklaring van verweerders beschikking van 26 november 1980. Op 3 april 1981 verzocht de Nederlandse regering, na overleg met verzoeker, de Commissie — speciaal met het oog op de invoer van het onderhavige apparaat JEM 200 CX —, nogmaals te onderzoeken of in de Gemeenschap een gelijkwaardig apparaat wordt gefabriceerd. Op 25 mei 1981 gaf de Commissie, ditmaal op verzoek van België, beschikking nr. 81/415/EEG (PB L 158 van 1981, blz. 24), waarin de toelating van bedoeld apparaat met vrijstelling van rechten werd geweigerd om dezelfde redenen als in de beschikking van 8 juli 1980 waren genoemd. Op 8 oktober 1981 gaf de Commissie de thans bestreden beschikking, waarvan artikel 1 bepaalt dat bedoeld apparaat om dezelfde redenen als die welke zijn vermeld in de twee voorgaande beschikkingen, niet met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief mag worden ingevoerd.

Op grond van deze beschikking van de Commissie kwam verweerder tot de conclusie, dat hij het verzoek om vrijstelling destijds terecht had afgewezen en dat de douane aan bovengenoemde beschikkingen van de Commissie gebonden is.

Van zijn kant droeg verzoeker materiaal aan om aan te tonen dat het in de Gemeenschap vervaardigde apparaat EM 400 niet van gelijke wetenschappelijke waarde is als het ingevoerde apparaat. Verzoeker betoogde dat vergelijkende proeven hadden aangetoond dat het Japanse apparaat superieur is aan dat van Philips en dat laatstgenoemd apparaat zelfs tekortschiet voor het onderzoek dat op het Instituut te Groningen moet worden verricht, hoofdzakelijk wegens het verschil in versnellingsspanning tussen de twee apparaten. Tot staving van zijn opvatting legde verzoeker foto's en geschriften over van andere onderzoekers uit België en Nederland. Verder stelde verzoeker vast, dat de overwegingen die ten grondslag liggen aan de afwijzende beschikking van de Commissie, hem niet waren medegedeeld. Uit een brief van de directeur der douane van het ministerie van Financiën, gericht aan de directeur van het Centrum voor Medische Electronenmicroscopie te Groningen, zou blijken dat het besluit van het Comité Douanevrijstellingen, wat de technische aspecten betreft, onder meer was gebaseerd op door Philips Nederland BV verstrekte gegevens. Tenslotte verklaarde verzoeker, dat het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra zelf een apparaat van het type JEOL JEM 200 had aangeschaft.

De Tariefcommissie heeft bij uitspraak van 31 december 1982 de behandeling van de zaak geschorst en het Hof van Justitie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Heeft de Commissie het begrip ‚van overeenkomstige wetenschappelijke waarde', zoals dat voorkomt in artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1798/75, in haar beschikking van 8 oktober 1981 (nr. 81/843/EEG) op de juiste wijze geïnterpreteerd en toegepast?"

II — De procedure voor het Hof

De verwijzingsuitspraak is op 31 augustus 1983 ingeschreven ter griffie van het Hof.

In de overwegingen van haar uitspraak wijst de Tariefcommissie er onder meer op, dat verzoeker onweersproken heeft gesteld dat voor het onderzoek op zijn Instituut een elektronenmicroscoop noodzakelijk is die een versnellingsspanning van 200 kV bezit, aan welk vereiste het apparaat van Philips niet voldoet. Zij overweegt voorts dat het door verzoeker bestreden oordeel van de Commissie in de beschikking niet nader is gemotiveerd, terwijl verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat hij slechts tot taak heeft de beschikking uit te voeren.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door verzoeker in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door dr. G. Boom, secretaris van het Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit te Groningen; de Italiaanse regering, vertegenwoordigd door P. G. Ferri, avvocato dello Stato; de Nederlandse regering, vertegenwoordigd door I. Verkade, secretaris-generaal van het ministerie van Buitenlandse Zaken, als gemachtigde; en de Commissie, vertegenwoordigd door het lid van haar juridische dienst A. Haagsma als gemachtigde.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Het heeft de Commissie echter uitgenodigd vóór 15 maart 1984 schriftelijk antwoord te geven op de volgende vraag:

„Op welke manier is, bij het onderzoek van de gelijkwaardigheid van de twee apparaten, rekening gehouden met het specifieke gebruik dat de Universiteit Groningen voor ogen stond?"

Bij beschikking van 29 februari 1984 heeft het Hof besloten de zaak naar de Tweede kamer te verwijzen.

III — Schriftelijke opmerkingen ingediend krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG

Verzoeker in het hoofdgeding bepaalt zich ertoe, te wijzen op het belang van de door de Tariefcommissie aan het Hof gezonden stukken, en legt verder een aantal aanvullende stukken over betreffende de technische kenmerken van de twee apparaten en de vraag van de wetenschappelijke gelijkwaardigheid.

De *Nederlandse regering* wijst erop, dat uit het onderzoek van de groep deskundigen in het kader van de procedure van artikel 7 van verordening nr. 2784/79 is gebleken, dat er in de Gemeenschap elektronenmicroscopen van onvereenkomstige wetenschappelijke waarde worden vervaardigd, namelijk door Philips Nederland BV. Gezien de technische mogelijkheden van dit communautaire apparaat, kan het voor dezelfde wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt en kan het vergelijkbare diensten bewijzen als het ingevoerde apparaat. De Nederlandse regering komt om die reden tot de slotsom, dat de prejudiciële vraag bevestigend moet worden beantwoord.

De *Italiaanse regering* stelt vast, dat de bevoegde nationale organen op onzekerheden stuiten bij de uitlegging van artikel 3 van de verordeningen nrs. 1798/75 en 1027/79, wanneer het gaat om de gelijkwaardigheid van in de Gemeenschap vervaardigde wetenschappelijke instrumenten, en dat deze onzekerheden ook tot

verwarring leiden bij de Italiaanse researchinstituten. Het is daarom wenselijk dat het Hof in zijn arrest duidelijke en ondubbelzinnige criteria geeft.

De Italiaanse regering meent dat de beschikking van de Commissie met betrekking tot de wetenschappelijke gelijkwaardigheid een tweeledige functie heeft. In de eerste plaats dient zij om in alle Lid-Staten van de Gemeenschap en voor alle belanghebbende wetenschappelijke instituten een gelijke behandeling te verzekeren; zij moet dus als leidraad kunnen dienen voor de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten (tot wie de beschikking is gericht) en voor de betrokken wetenschapsmensen. In de tweede plaats geeft zij een oplossing voor een concreet geval en bindt zij de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat die om een beschikking heeft verzocht. De beschikking moet dus voldoende gegevens bevatten omtrent de redenen voor de goedkeuring of afwijzing, zodat zij een richtsnoer kan zijn bij de behandeling van andere soortgelijke gevallen en tevens de mogelijkheid biedt om in ieder bijzonder geval de juistheid van de redengeving te toesten.

Volgens de Italiaanse regering moet het vereiste van overeenkomstige wetenschappelijke waarde worden opgevat in objectieve zin, doch zonder hieraan absolute en algemene betekenis toe te kennen. Het gaat niet om een abstracte vergelijking van de technische mogelijkheden van apparaten, maar om een beoordeling van hun geschiktheid voor de proefnemingen waarbij de gebruiker ze wil inzetten.

Hoewel de Commissie over een zekere discretionaire bevoegdheid beschikt, kan deze toch alleen maar zuiver wetenschappelijk en technisch zijn. De Commissie moet immers de wezenlijke technische kenmerken van de vergeleken instrumenten of apparaten naast elkaar stellen, met name die welke van doorslaggevend belang kunnen zijn voor het resultaat van de beoogde specifieke werkzaamheden. In het oordeel over de gelijkwaardigheid, waarop de weigering van de vrijstelling gebaseerd moet zijn, mag een van die van de aanvrager afwijkende technische beoordeling niet ontbreken en op dat punt moet dus een specifieke motivering, wederom van technische aard, worden gegeven.

De Italiaanse regering concludeert, dat verzoeker had moeten aantonen dat het in de Gemeenschap vervaardigde apparaat inderdaad niet voldeed voor de door het instituut beoogde onderzoeken; daarentegen lag het op de weg van de Commissie, in de motivering van haar beschikking waar te maken dat er geen, althans geen relevant, verschil was in verband met de door het instituut genoemde researchdoeleinden.

De *Commissie* merkt in de eerste plaats op, dat het bij de in casu gestelde vraag niet gaat om de al dan niet juiste interpretatie of toepassing van artikel 3 van verordening nr. 1798/75, doch om de geldigheid van de onderhavige beschikking, gezien de wijze waarop de Commissie daarin het begrip „van overeenkomstige wetenschappelijke waarde" heeft geïnterpreteerd en toegepast. Deze vraag kan niet in abstracto worden beantwoord, doch hangt volgens artikel 3, lid 3, van verordening nr. 1798/75 af van het oordeel, of het in de Gemeenschap vervaardigde apparaat of instrument voor dezelfde specifieke doeleinden kan worden gebruikt als die waarvoor het Instituut het wilde gebruiken, en of het vergelijkbare diensten kan bewijzen. Artikel 5, lid 2, van verordening nr.

2784/79 bepaalt dat bij bedoelde vergelijking slechts de technische kenmerken die van doorslaggevend belang kunnen zijn voor het resultaat van de beoogde specifieke werkzaamheden, in aanmerking moeten worden genomen. Het vraagstuk van de gelijkwaardigheid moet derhalve in concreto worden onderzocht, rekening houdend met de werkzaamheden waarvoor men het apparaat wil aanschaffen. Daarbij dient echter het feit dat een instrument of apparaat hogere prestaties kan leveren dan voor de goede uitvoering van de beoogde specifieke werkzaamheden *noodzakelijk* is, geen rol te spelen.

Voor het onderhavige geval verwijst de Commissie vervolgens naar het onderzoek door de nationale deskundigen, bijeengekomen in het kader van het Comité Douanevrijstellingen in zijn 77e vergadering van 9 en 10 juli 1981 (zie het bij de memorie van de Commissie gevoegde beknopt verslag). Het onderzoek betrof de vraag, of het in de Gemeenschap vervaardigde apparaat voor dezelfde specifieke doelen kon worden gebruikt en vergelijkbare diensten kon bewijzen als het ingevoerde apparaat. Ter vergadering heeft de Nederlandse deskundige verwezen naar een rapport van Philips. Vervolgens heeft de groep deskundigen op grond van de gegevens uit dit rapport en de door verzoeker verstrekte gegevens vastgesteld dat de EM 400 van Philips inderdaad kon worden gebruikt voor het doel waarvoor verzoeker een elektronenmicroscoop wilde aanschaffen, en vergelijkbare diensten kon bewijzen als de JEM 200 CX. Op basis van de conclusie van de groep deskundigen heeft de Commissie de bestreden beschikking gegeven. Zij kon daarbij echter niet verwijzen naar de eerdere beschikkingen, omdat met het hierbedoelde apparaat andere werkzaamheden moesten worden verricht.

Wat de bewering betreft dat het ingevoerde apparaat wegens zijn versnellingsspanning superieur zou zijn aan het in de Gemeenschap vervaardigde apparaat, wijst de Commissie erop, dat het Hof volgens zijn arrest van 27 september 1983 (zaak 216/82, Universität Hamburg) de inhoud van een door de Commissie conform het advies van de groep deskundigen gegeven beschikking slechts kan verwerpen in geval van kennelijke dwaling omtrent de feiten of het recht of in geval van misbruik van bevoegdheid. De Commissie meent dat daarvan in casu geen sprake is, omdat het onderzoek van de gelijkwaardigheid niet in abstracto kan geschieden, doch enkel in verband met het te verrichten onderzoek. Dienaangaande is uit het in casu ingestelde onderzoek gebleken dat voor de door verzoeker te verrichten werkzaamheden een versnellingsspanning van 200 kV niet noodzakelijk was en dat die werkzaamheden zeer wel konden worden verricht met een versnellingsspanning van 120 kV. Voorts heeft verzoeker zich op de beweerde superioriteit van de JEM 200 CX beroepen met betrekking tot een aantal onderzoeken die door hem niet met de microscoop zullen worden verricht, bijvoorbeeld het onderzoek van dislocaties in silicium éénkristallen.

Mitsdien geeft de Commissie het Hof in overweging, de gestelde vraag te beantwoorden als volgt:

„Bij het onderzoek naar aanleiding van de door de Tariefcommissie gestelde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van beschikking nr. 81/843/EEG van de Commissie van 8 oktober 1981 kunnen aantasten."

IV — Antwoord van de Commissie op de door het Hof gestelde vraag

In antwoord op de vraag van het Hof verklaart de Commissie, dat bij het gelijkwaardigheidsonderzoek is uitgegaan van de specifieke bestemming, zoals door de Universiteit te Groningen omschreven in haar aanvraag om vrijstelling van invoerrechten (zie hiervóór blz. 3627). Zij wijst er verder op, dat het de Nederlandse instanties waren die bij het onderzoek van het dossier een beroep hebben gedaan op de gespecialiseerde laboratoria van Philips Nederland BV en vervolgens de zaak bij brief van 3 april 1981 (door de Commissie bij het antwoord gevoegd) hebben voorgelegd aan de Commissie. Daar een zelfde problematiek op dat moment reeds onderwerp van bespreking was in het Comité Douanevrijstellingen naar aanleiding van een in België ingediend verzoek om vrijstelling, verzochten de Nederlandse instanties met het nemen van een beslissing op het Nederlandse verzoek te wachten tot het resultaat bekend was in de andere zaak, die ook de invoer van een JEOL-elektronenmicroscoop, model JEM 200 CX, met dezelfde bestemming betrof. De aanvragers in de twee zaken, namelijk de Rijksuniversiteit te Groningen en de Katholieke Universiteit te Leuven, hebben daarop tezamen met enkele anderen een „Gemeenschappelijk memorandum betreffende de aanvraag tot vrijstelling van invoerrechten" opgesteld, dat als bijlage bij de opmerkingen van verzoeker in het hoofdgeding is gevoegd.

Met het oog op het onderzoek van de Nederlandse aanvraag in het Comité Douanevrijstellingen, verzochten de Nederlandse instanties Philips Nederland BV om een aanvullend onderzoek naar de gelijkwaardigheid van de twee betrokken elektronenmicroscopen voor de in Groningen beoogde werkzaamheden. Ter vergardering van het Comité van 9 juli 1981 verwees de Nederlandse regering naar dat deskundigenrapport, dat nadien aan alle leden van het comité is toegezonden.

De Commissie merkt voorts op, dat dit de derde zaak is waarin om vrijstelling van invoerrechten voor een JEM 200 CX is gevraagd. Uit het feit dat in latere beschikkingen niet zonder meer naar de eerdere is verwezen, doch steeds weer is nagegaan of voor het betrokken onderzoek wetenschappelijk gelijkwaardige apparaten in de Gemeenschap verkrijgbaar waren, moge blijken dat in elk van die gevallen rekening is gehouden met de specifieke kenmerken, dat wil zeggen met het soort onderzoek dat men voornemens was te verrichten.

Dit blijkt nog duidelijker uit het feit, dat zelfs in de Nederlandse en Belgische zaken, die zowel door de Nederlandse delegatie als door de verzoekers, die een gemeenschappelijk memorandum hadden opgesteld, uitdrukkelijk met elkaar waren verbonden, afzonderlijke onderzoeken zijn ingesteld.

Uit het tezamen met dit antwoord overgelegde nadere rapport van Philips blijkt onomstotelijk dat is uitgegaan van het specifieke doel waarvoor het instituut de elektronenmicroscoop wilde aanschaffen. De laboratoria van Philips zijn niet alleen ingegaan op de vraag, of het instrument of apparaat voor dezelfde wetenschappelijke doeleinden kan worden gebruikt en vergelijkbare diensten kan bewijzen, doch hebben tevens beweringen inzake vermeende hogere prestaties van

de JEM 200 CX ten opzichte van de EM 400 weerlegd. Daarmee hebben zij zelfs meer gedaan dan de gemeenschapsregelingen in dit opzicht vereisen.

Tenslotte wijst de Commissie erop, dat het bestaan van wetenschappelijke gelijkwaardigheid tussen de twee apparaten voor het betrokken onderzoek niet uitsluitend en automatisch is aangenomen op grond van het door de Philips Laboratoria op verzoek van de Nederlandse instanties verrichte onderzoek. De resultaten van dit onderzoek zijn aan alle leden van het Comité Douanevrijstellingen alsmede aan de bevoegde diensten van de Commissie meegedeeld. Deze resultaten zijn bijvoorbeeld gecontroleerd en bevestigd door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra. Vervolgens hebben het Comité Douanevrijstellingen en de Commissie die resultaten tot de hunne gemaakt.

V — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 5 april 1984 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt en vragen van het Hof beantwoord door verzoeker in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door G. Boom als gemachtigde; de Italiaanse regering, vertegenwoordigd door P. G. Ferri, avvocate dello Stato; en de Commissie van de Economische Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Haagsma, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 30 mei 1984 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verwijzingsuitspraak van 31 december 1982, ingekomen ter griffie van het Hof op 31 augustus 1983, heeft de Tariefcommissie te Amsterdam het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de geldigheid van beschikking nr. 81/843/EEG van de Commissie van 8 oktober 1981, waarbij wordt vastgesteld dat het apparaat genaamd „JEOL-Electron Microscope, model JEM 200 CX" niet met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief mag worden ingevoerd (PB L 314 van 1981, blz. 15).

2 Deze vraag is gerezen in het kader van een beroep, bij de nationale rechter ingesteld door het Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit te Groningen (verzoeker in het hoofdgeding, hierna: verzoeker) en strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Groningen (verweerder in het hoofdgeding, hierna: verweerder) van 26 november 1980, om geen vrijstelling van invoerrechten toe te staan bij de invoer van bovengenoemd apparaat met toebehoren uit Japan, zulks op grond dat binnen de Gemeenschap apparatuur van overeenkomstige wetenschappelijke waarde wordt vervaardigd.

3 Blijkens de stukken had verzoeker op 20 augustus 1980 een aanvraag ingediend om een door de Japanese firma JEOL Ltd. vervaardigde electronenmicroscoop met vrijstelling van rechten te mogen invoeren; volgens de aanvraag was het apparaat bestemd voor „wetenschappelijk metaal- en materiaalkundig onderzoek" en voor „onderwijs aan studenten technische natuurkunde en incidenteel experimentele natuurkunde".

4 Verzoeker vermeldde bij zijn aanvraag, dat in de applicatielaboratoria van Philips Nederland BV te Eindhoven en JEOL Ltd. te London vergelijkende studies waren uitgevoerd, die „verre de superioriteit bewezen van de JEM 200 CX van JEOL ten opzichte van de EM 400 van Philips." Deze superioriteit zou voornamelijk het gevolg zijn van de versnellingsspanning, die bij de JEM 200 CX 200 kV bedraagt tegenover 120 kV bij de EM 400. Philips zou hebben laten weten dat levering van een EM 400 met een versnellingsspanning van 200 kV niet mogelijk was. Verzoeker meende derhalve dat er voor het beoogde toepassingsgebied maar één juiste keuze was, te weten de JEM 200 CX.

5 Voor zijn weigering om vrijstelling toe te staan, beriep verweerder zich op beschikking nr. 80/772 van de Commissie van 18 juli 1980 (PB L 221 van 1980, blz. 20), gegeven op verzoek van de Franse regering overeenkomstig de procedure van artikel 7 van verordening nr. 2784/79 van de Commissie van 12 december 1979 (PB L 318 van 1979, blz. 32). Deze verordening bevat de uitvoeringsbepalingen van verordening nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard (PB L 184 van 1975, blz. 1), gewijzigd bij verordening nr. 1027/79 (PB L 134 van 1979, blz. 1).

6 In genoemde beschikking, die eveneens betrekking heeft op het gebruik van de JEM 200 CX bij het onderzoek van metalen en legeringen, had de Commissie vastgesteld dat er apparaten van gelijke wetenschappelijke waarde en geschikt voor hetzelfde gebruik in de Gemeenschap werden vervaardigd, met name het apparaat EM 400, vervaardigd door SA Philips Industrielle et Commerciale te Bobigny (Frankrijk). Zij was bijgevolg tot de slotsom gekomen, dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor invoer met vrijstelling van rechten van het betrokken apparaat.

7 Na de instelling van het beroep bij de verwijzende rechter heeft de Nederlandse regering de Commissie echter opnieuw verzocht de procedure van artikel 7 van verordening nr. 2784/79 in te leiden, teneinde te doen vaststellen of genoemd apparaat, „bestemd om te worden gebruikt bij het microstructureel onderzoek van transformaties en vervormingen van metallieke materialen en legeringen, al dan niet als een wetenschappelijk apparaat dient te worden beschouwd en, indien het antwoord bevestigend luidt, of momenteel in de Gemeenschap apparaten met gelijke wetenschappelijke waarde worden vervaardigd."

8 In de naar aanleiding van dit verzoek gegeven en thans bestreden beschikking stelt de Commissie vast, dat het apparaat JEM 200 CX niet met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief mag worden ingevoerd. In de vierde overweging van de considerans wordt dit gemotiveerd als volgt:

„dat, op grond van de door de Lid-Staten verzamelde inlichtingen, is gebleken dat apparaten van gelijke wetenschappelijke waarde als genoemd apparaat en geschikt voor hetzelfde gebruik momenteel in de Gemeenschap worden vervaardigd; dat dit in het bijzonder het geval is met het apparaat ‚EM 400' vervaardigd door Philips Nederland BV, Boschdijk 525, Eindhoven, Nederland."

9 De verwijzende rechter meent aan deze beschikking te zijn gebonden, en verzoekt het Hof om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Heeft de Commissie het begrip ‚van overeenkomstige wetenschappelijke waarde', zoals dat voorkomt in artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1798/75, in haar beschikking van 8 oktober 1981 (nr. 81/843/EEG) op de juiste wijze geïnterpreteerd en toegepast?"

10 Uit het verband waarin de vraag wordt gesteld, blijkt dat het daarbij in werkelijkheid niet gaat om de uitlegging van verordening nr. 1798/75, maar om de geldigheid van de beschikking van de Commissie van 8 oktober 1981.

11 In de overwegingen van zijn verwijzingsuitspraak trekt de verwijzende rechter immers de geldigheid van de beschikking in twijfel, zulks onder verwijzing naar het feit dat verzoeker de gelijkwaardigheid van de twee apparaten betwist; voor het onderzoek op verzoekers instituut zou een elektronen-

microscoop met een versnellingsspanning van 200 kV noodzakelijk zijn, aan welk vereiste de JEM 200 CX voldoet, terwijl de EM 400 slechts een versnellingsspanning van 120 kV bereikt. Verder zou de Commissie haar constatering dat de twee apparaten van overeenkomstige wetenschappelijke waarde en geschikt voor hetzelfde gebruik zijn, niet nader hebben gemotiveerd.

12 Verzoeker ontkent ook in zijn schriftelijke opmerkingen voor het Hof, dat de twee apparaten van overeenkomstige wetenschappelijke waarde zijn; daartoe verwijst hij onder meer naar het „Gemeenschappelijk memorandum betreffende de aanvraag tot vrijstelling van invoerrechten", dat hij tezamen met de Katholieke Universiteit te Leuven heeft opgesteld en dat bij het bij de nationale rechter ingediende verzoekschrift is gevoegd.

13 In de eerste plaats moet worden herinnerd aan de rechtspraak van het Hof, volgens welke „degene die door een beschikking van de Commissie, gegeven krachtens [de gemeenschapsregeling terzake], wordt geraakt, de onwettigheid van de beschikking voor de nationale rechter kan inroepen in het kader van een beroep tegen de vaststelling van het douanerecht, des dat de vraag inzake de geldigheid van de beschikking in het kader van een prejudiciële procedure naar het Hof kan worden verwezen" (arrest van 28. 9. 1983, zaak 216/82, Universität Hamburg, Jurispr. 1983, blz. 2771).

14 Volgens hetzelfde arrest evenwel beschikt het Hof met betrekking tot de geldigheid van een dergelijke beschikking slechts over een beperkte controlebevoegdheid, aangezien het, „gelet op de technische aard van [het gelijkwaardigheids]onderzoek de inhoud van een door de Commissie conform het advies van het Comité gegeven beschikking slechts aan de kaak kan stellen bij een klaarblijkelijke fout — feitelijk of rechtens — of bij misbruik van bevoegdheid."

15 Het ligt dus niet op de weg van het Hof om opnieuw te onderzoeken of de betrokken apparaten inderdaad gelijkwaardig zijn. Het kan enkel nagaan of de bestreden beschikking een klaarblijkelijke fout feitelijk of rechtens aankleeft, dan wel of er sprake is van misbruik van bevoegdheid, hetzij bij de toepassing van de procedure van artikel 7 van verordening nr. 2784/79 hetzij materieel.

Het verloop van de procedure van artikel 7 van verordening nr. 2784/79

16 Volgens de procedureregeling van artikel 7, leden 1 en 2, van verordening nr. 2784/79, vastgesteld ter uitvoering van de artikelen 4 en 9 van verordening nr. 1798/75, beslist de bevoegde nationale autoriteit rechtstreeks op het verzoek om vrijstelling in alle gevallen waarin de gegevens waarover zij beschikt, haar in staat stellen te bepalen of er op dat moment al dan niet apparaten van dezelfde wetenschappelijke waarde in de Gemeenschap worden vervaardigd. Slechts wanneer de nationale autoriteit meent dat zij dit niet zelf kan beoordelen, moet zij zich tot de Commissie wenden.

17 Ingevolge artikel 7, lid 3, zendt de Commissie een afschrift van het verzoek met de desbetreffende documentatie aan de Lid-Staten; maakt een Lid-Staat bezwaren tegen de invoer met vrijstelling van het betrokken instrument of apparaat, dan dient de Commissie ingevolge artikel 7, lid 5, het geval voor te leggen aan een groep deskundigen, bestaande uit vertegenwoordigers van alle Lid-Staten, die bijeenkomt in het kader van het Comité Douanevrijstellingen. Blijkens artikel 7, lid 6, geeft de Commissie, overeenkomstig het resultaat van het onderzoek van de groep deskundigen, een beschikking waarin wordt vastgesteld of het betrokken instrument of apparaat al dan niet voldoet aan de voorwaarden voor toelating met vrijstelling van rechten.

18 Wat de toepassing van deze procedure in casu betreft, blijkt uit de eerste en tweede overweging van de bestreden beschikking, dat de Commissie de procedure heeft ingeleid op verzoek van Nederland en dat een uit vertegenwoordigers van alle Lid-Staten bestaande groep van deskundigen op 9 juli 1981 is bijeengekomen in het kader van het Comité Douanevrijstellingen, teneinde dit speciale geval te onderzoeken.

19 Verzoeker heeft er voor de nationale rechter echter op gewezen, dat de overwegingen die aan de afwijzende beschikking van de Commissie ten grondslag liggen, haar niet zijn meegedeeld.

20 Dienaangaande moet worden opgemerkt, dat de uitvoeringsverordening nr. 2784/79 van de Commissie niet voorziet in de deelneming van de aanvrager van de vrijstelling aan het gelijkwaardigheidsonderzoek door het Comité

Douanevrijstellingen — dit onderzoek bestaat voornamelijk in een gedachtenwisseling tussen de deskundigen van de Lid-Staten —, noch in een recht op verweer van de aanvrager alvorens de Commissie haar beschikking geeft waarin zij vaststelt of het instrument of apparaat aan de voorwaarden voor vrijstelling voldoet.

21 Deze beschikking is immers uitsluitend gericht tot de Lid-Staten; zij wordt ingevolge artikel 191 EEG-Verdrag alleen te hunner kennis gebracht en wordt door deze kennisgeving van kracht. Er wordt echter geen kennis van gegeven aan de aanvrager van de vrijstelling en zij behoort niet tot de handelingen waarvan ingevolge het Verdrag bekendmaking vereist is. Ook al wordt de beschikking in de praktijk wel in het Publikatieblad van de Gemeenschappen bekendgemaakt, zij is zo geformuleerd, dat de aanvrager niet steeds eruit kan afleiden, dat zij naar aanleiding van de door hem aanhangig gemaakte procedure is gegeven.

22 Verzoeker kan er bijgevolg geen aanspraak op maken, dat de Commissie hem meedeelt, waarop haar beschikking is gebaseerd.

23 Ter terechtzitting heeft verzoeker voorts gesteld, dat de onderneming die het door de Nederlandse regering ter vergadering van de groep deskundigen aangehaalde aanvullende rapport heeft opgesteld, te weten Philips Nederland BV, geen onafhankelijke deskundige was, aangezien zij de fabrikant is van het apparaat waarvan moest worden onderzocht of het gelijkwaardig was aan het ingevoerde apparaat.

24 Met betrekking tot dit punt zij eraan herinnerd, dat volgens artikel 7, lid 5, van verordening nr. 2784/79 de bezwaren van een Lid-Staat tegen de invoer met vrijstelling van het betrokken instrument of apparaat met redenen omkleed dienen te zijn en dat daarbij nauwkeurig het type moet worden aangegeven van het in de Gemeenschap vervaardigde instrument of apparaat dat wordt geacht van gelijke wetenschappelijke waarde te zijn als dat waarvoor vrijstelling is gevraagd, alsmede de naam of firmanaam en het adres van het bedrijf in de Gemeenschap dat het kan leveren. In dit laatste geval dient een technische documentatie betreffende de in de Gemeenschap vervaardigde instrumenten of apparaten aan de Commissie te worden gezonden.

25 Genoemde bepaling verlangt echter niet, dat de auteur van de documentatie een „onafhankelijke deskundige" is. De betrokken Lid-Staat kan de Com-

missie integendeel documentatie naar eigen keus overleggen, waaraan generlei nadere voorwaarden met betrekking tot de auteur of de inhoud worden gesteld.

26 Mitsdien bestaat er geen grond voor kritiek op de wijze waarop de Commissie de bij vorengenoemde bepalingen ingestelde procedure heeft toegepast.

De toepassing van de materiële criteria

27 Wat de materiële criteria betreft, bepaalt artikel 3, lid 1, sub b, van verordening nr. 1798/75, in de versie van artikel 1, lid 1, van verordening nr. 1027/79, dat de invoer van de niet in artikel 2 bedoelde wetenschappelijke instrumenten en apparaten, die uitsluitend worden ingevoerd voor niet-commerciële doeleinden, geschiedt met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, „wanneer momenteel geen instrumenten of apparaten van overeenkomstige wetenschappelijke waarde in de Gemeenschap worden vervaardigd." Voor de toepassing van deze bepaling wordt de gelijkheid van de wetenschappelijke waarde volgens artikel 3, lid 3, derde streepje, van de verordening beoordeeld „door de essentiële technische kenmerken van het instrument of het apparaat waarvoor de in artikel 4 bedoelde aanvraag om vrijstelling werd gedaan, te vergelijken met die van het overeenkomstige instrument of apparaat dat in de Gemeenschap wordt vervaardigd, teneinde vast te stellen of dit laatstgenoemde voor dezelfde wetenschappelijke doeleinden kan worden gebruikt als die waartoe het instrument of het apparaat waarvoor de aanvraag om vrijstelling werd gedaan, is bestemd en of het vergelijkbare diensten kan bewijzen."

28 Voorts volgt uit artikel 5, lid 2, van de uitvoeringsverordening nr. 2784/79 van de Commissie, dat „om de in artikel 3, lid 3, derde streepje, van verordening nr. 1798/75 bedoelde vergelijking te maken, slechts de technische kenmerken die van doorslaggevend belang kunnen zijn voor de resultaten van de beoogde specifieke werkzaamheden als ‚essentieel' worden beschouwd." Bij deze vergelijking wordt onder meer niet in de beschouwing betrokken „het feit dat een instrument of apparaat hogere prestaties kan leveren dan die welke noodzakelijk zijn voor de goede uitvoering van de beoogde specifieke werkzaamheden."

29 Volgens 's Hofs rechtspraak moet de gelijkwaardigheid van de betrokken apparaten niet alleen worden beoordeeld op basis van de door de gebruiker in zijn verzoek als noodzakelijk voor zijn onderzoek aangemerkte specificaties van deze apparaten, maar in de eerste plaats op basis van een objectieve beoordeling van de geschiktheid van de apparaten voor de experimenten waartoe de gebruiker het ingevoerde apparaat heeft bestemd.

30 In dit verband beperkt de bestreden beschikking zich tot de vaststelling, dat apparaten van gelijke wetenschappelijke waarde als de JEM 200 CX en geschikt voor hetzelfde gebruik momenteel in de Gemeenschap worden vervaardigd, en zij vermeldt de naam en het adres van de onderneming die ze kan leveren.

31 De Commissie heeft er in haar schriftelijke opmerkingen echter op gewezen, dat zij juist op basis van bovengenoemde criteria tezamen met de nationale deskundigen die aanwezig waren op de 77e vergadering van het Comité Douanevrijstellingen op 9 en 10 juli 1981 te Brussel, een onderzoek heeft ingesteld naar de gelijkwaardigheid van de twee betrokken apparaten. Ter bepaling van de eventuele gelijkwaardigheid zou met name geen abstracte vergelijking zijn gemaakt, uitgaande van bepaalde kenmerken van de betrokken apparaten, doch zou uitsluitend zijn gelet op het te verrichten onderzoek en de specifieke doelen waarvoor verzoeker de microscoop wilde gebruiken. Deze verklaring heeft de Commissie bevestigd in haar antwoord op de door het Hof gestelde vraag.

32 De procedure voor het Hof heeft niets aan het licht gebracht wat twijfel kan doen rijzen omtrent de verklaringen van de Commissie. Bij het gelijkwaardigheidsonderzoek zijn de Commissie en de groep deskundigen ook terecht afgegaan op de omschrijving van de experimenten in de aanvraag om vrijstelling van invoerrechten; de formulering in de eerste overweging van de bestreden beschikking is enkel een wat nauwkeuriger weergave van dezelfde wetenschappelijke doelen. Omdat de vergelijking moet worden gebaseerd op de inlichtingen die verzoeker dienaangaande bij zijn aanvraag heeft verstrekt, kan de daarvan afwijkende omschrijving van het onderzoekproject, die hij ter terechtzitting heeft gegeven, niet in aanmerking worden genomen.

33 Met betrekking tot de opmerking van verzoeker, dat bij vergelijkende onderzoeken van de twee betrokken apparaten het ingevoerde apparaat superieur bleek te zijn aan het in de Gemeenschap vervaardigde, moet, zoals de Commissie terecht heeft gedaan, worden verwezen naar artikel 5, lid 2, van verordening nr. 2784/79, waaruit blijkt dat het feit dat een apparaat hogere prestaties kan leveren dan die welke noodzakelijk zijn voor de goede uitvoering van de beoogde specifieke werkzaamheden, buiten beschouwing dient te blijven.

34 Uit het bovenstaande volgt, dat het onderzoek van de voor het Hof uiteengezette feiten betreffende het gelijkwaardigheidsonderzoek van de twee betrokken apparaten, niets aan het licht heeft gebracht waaruit zou kunnen blijken van een tot ongeldigheid van de beschikking leidende kennelijke fout of misbruik van bevoegdheid.

Het gestelde motiveringsgebrek

35 Evenals verzoeker in zijn in het hoofdegeding ingediende memorie merkt de nationale rechter op, dat de bestreden beschikking niet voldoet aan het motiveringsvereiste, daar de beoordeling van de Commissie niet voldoende met redenen zou zijn omkleed.

36 De Italiaanse regering wijst in haar opmerkingen op het belang van de beschikkingen van de Commissie voor alle Lid-Staten; zij dienen immers niet slechts ter oplossing van een concreet geval, maar moeten ook een eenvormige behandeling in alle Lid-Staten van de Gemeenschap waarborgen. Zij zouden derhalve voldoende gegevens moeten bevatten omtrent de redenen waarom de vrijstelling is toegestaan dan wel geweigerd.

37 In het onderhavige geval, aldus de Italiaanse regering, had in de beschikking onder meer moeten zijn vermeld, dat het door verzoeker gestelde verschil tussen de twee apparaten niet bestaat of althans niet van belang is voor het beoogde onderzoek.

38 Volgens vaste rechtspraak van het Hof dient weliswaar de door artikel 190 EEG-Verdrag verlangde motivering de redenering van de communautaire instantie waarvan de bestreden handeling afkomstig is, duidelijk en ondubbelzinnig te doen uitkomen, opdat de belanghebbenden de rechtvaardigingsgronden van de genomen maatregel kunnen kennen en hun rechten kunnen verdedigen en het Hof zijn toezicht kan uitoefenen, doch vereist is niet dat

alle verschillende gegevens die feitelijk of rechtens relevant zijn, erin worden vermeld. Bij de vraag of de motivering van een beschikking aan deze vereisten voldoet, moet immers niet alleen acht worden geslagen op de tekst ervan, doch ook op de context waarin zij is gegeven, en op het geheel van rechtsregels die de betrokken materie beheersen.

39 In casu meent het Hof, dat de motivering van de bestreden beschikking ondanks haar laconiek karakter toch voldoet aan de minimumeisen van artikel 190 EEG-Verdrag, in aanmerking genomen dat de beschikking gericht is tot de Lid-Staten, die hebben deelgenomen aan de vergaderingen van de groep deskundigen en genoegzaam op de hoogte zijn van de details van de zaak om de draagwijdte van de beschikking te kunnen beoordelen, en dat zij ook de nodige gegevens bevat om het betrokken wetenschappelijk instituut in staat te stellen te beoordelen, of de beschikking op een kennelijke vergissing of op misbruik van bevoegdheid berust.

40 Mocht dat wetenschappelijk instituut besluiten om de zaak voor de nationale rechter te brengen, dan kan deze bovendien altijd een onderzoek instellen naar de mogelijkheid van een kennelijke fout of misbruik van bevoegdheid en, voor het geval dat onderzoek de stelling van het instituut lijkt te bevestigen, een prejudiciële vraag daaromtrent voorleggen aan het Hof.

41 Gezien het voorgaande, moet de nationale rechter worden geantwoord, dat bij onderzoek van de gestelde vraag niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van beschikking nr. 81/843 van de Commissie van 8 oktober 1981 zouden kunnen aantasten.

Kosten

42 De kosten door de Nederlandse regering, de Italiaanse regering en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer)

uitspraak doende op de door de Tariefcommissie te Amsterdam bij verwijzingsuitspraak van 31 december 1982 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Bij onderzoek van de gestelde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van beschikking nr. 81/843 van de Commissie van 8 oktober 1981 zouden kunnen aantasten.

Due Pescatore Bahlmann

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 25 oktober 1984.

De griffier
voor deze
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Tweede kamer
O. Due

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL P. VERLOREN VAN THEMAAT VAN 30 MEI 1984

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

1. Inleiding

1.1. Het bodemgeschil, dat de Tariefcommissie aanleiding heeft gegeven U een prejudiciële vraag te stellen betreft de weigering van vrijstelling van invoerrechten voor een apparaat „JEOL-Electron Microscope, model JEM 200 CX", dat uit Japan in de Gemeenschap is ingevoerd. Het wetenschappelijk karakter van dit apparaat is niet omstreden. Evenmin is omstreden, dat het apparaat in casu uitsluitend bestemd is voor onderwijsdoeleinden of zuiver wetenschappe-